

«Είμαστε ... αόρατοι, παρόλο που είμαστε το ένα τέταρτο του ελληνικού πληθυσμού»!

Με αφοπλιστική ειλικρίνεια και κριτική, η υπεύθυνη της Θεσσαλίας για την ΕΛΕΑΝΑ μίλησε στο Ράδιο Ένα

Περισσότεροι από τρία εκατομμύρια Έλληνες και 120 εκατομμύρια Ευρωπαίοι ζουν καθημερινά με ρευματικές και μυοσκελετικές παθήσεις. Η Ευαγγελία Οικονομούλα, μέλος του Δ.Σ. της ΕΛΕΑΝΑ και υπεύθυνη του παραρτήματος Θεσσαλίας, μίλησε στο Ράδιο Ένα και τον Ηλία Κουτσερή, με δύναμη ψυχής για τη μάχη της αξιοπρέπειας και της ζωής με λιγότερο πόνο.

Η 12η Οκτωβρίου, είναι αφιερωμένη στην Παγκόσμια Ημέρα Ρευματικών και Μυοσκελετικών Παθήσεων, δεν είναι μια απλή ημερομηνία στο ημερολόγιο. Είναι μια ημέρα αφιερωμένη σε εκατομμύρια ανθρώπους που παλεύουν αθόρυβα με τον πόνο, την κόπωση, τις αόρατες δυσκολίες της καθημερινότητας.

Μια μέρα που ενώνει φωνές και ψυχές, διεκδικώντας κάτι αυτονόητο: μια ζωή με αξιοπρέπεια, λιγότερο πόνο και περισσότερη κατανόηση.

Ανάμεσά τους, και η Ευαγγελία Οικονομούλα, ένας άνθρωπος που κουβαλά στις αρθρώσεις του τη δύναμη, την πίστη και το φως της ελπίδας.

«Δεν έχει ηλικία η ασθένεια αυτή...»

«Είμαστε αόρατοι, πραγματικά αόρατοι», λέει συγκινημένη. «Οι ρευματικές παθήσεις δεν φαίνονται, αλλά υπάρχουν. Κι όμως, αφορούν το ένα τέταρτο του ελληνικού πληθυσμού».

Η κα Ευαγγελία νόσησε όταν ήταν μόλις επτάμισι ετών. Από τότε, η ζωή της έγινε μάθημα αντοχής, ενώ πλέον βρίσκεται σε αναπηρικό καροτσάκι. «Δεν έχει ηλικία η ασθένεια αυτή. Υπάρχουν και παιδιά, υπάρχουν και ηλικιωμένοι. Είναι πάνω από 200 μορφές ρευματικών παθήσεων – από τη ρευματοειδή αρθρίτιδα και τον λύκο, μέχρι τις ψωριασικές μορφές και τα σπάνια αυτοάνοσα. Και όλοι αυτοί οι άνθρωποι έχουν κάτι κοινό: ζουν με τον πόνο, αλλά δεν σταματούν να ονειρεύονται».

«Η κοινωνία μάς αγνοεί.

Δεν υπάρχει κατανόηση. Είμαστε άνθρωποι που υποφέρουμε, αλλά δεν σταματούμε να ονειρευόμαστε»

«Αγωνιστήκαμε για να αναγνωριστούμε.

Χάσαμε φάρμακα, σπίτια, ζωές...»

Η ΕΛΕΑΝΑ, η Ελληνική Εταιρεία Αντιρευματικού Αγώνα, αποτελεί εδώ και χρόνια μια ζεστή αγκαλιά. «Προσπαθούμε να είμαστε δίπλα στους συνασθενείς μας με κάθε τρόπο. Με δράσεις, ομάδες ψυχολογικής στήριξης, ενημερωτικά σεμινάρια και webinars με γιατρούς. Ο κορονοϊός μας έκλεισε σπίτια, αλλά δεν μας σίγησε. Μας ένωσε ακόμη πιο πολύ».

Μιλά με πάθος, με φωνή που δεν τρέμει, μόνο πάλλεται από συγκίνηση: «Δεν είναι μόνο όνειρα. Θα πραγματοποιηθούν όλα αυτά. Με τη θέληση και με τη φωνή μας».

«Χάσαμε ακόμη και τα φάρμακά μας στον Daniel»

Όμως πίσω από τη δύναμη, υπάρχει και η πίκρα. «Η κοινωνία μάς αγνοεί. Δεν υπάρχει κατανόηση. Είμαστε άνθρωποι που υποφέρουμε σιωπηλά. Κατά τη διάρκεια του κορονοϊού, δεν υπήρχαμε καν στις λίστες των ευπαθών ομάδων. Αγωνιστήκαμε για να αναγνωριστούμε. Χάσαμε φάρμακα, σπίτια, ζωές. Με τον Ντάνιελ καταστραφήκαμε – Βόλος, Καρδίτσα, Τρίκαλα, όλοι. Και όμως, σταθήκαμε ξανά όρθιοι».

Η φωνή της τρέμει όταν θυμάται: «Δύομισι μέτρα νερό μέσα στα σπίτια μας. Τα φάρμακά μας καταστράφηκαν. Και πέρασαν εβδομάδες για να μπορέσουμε να τα αντικαταστήσουμε.

Πού ήταν η κατανόηση; Πού ήταν η μέριμνα;»

«Ο πιο μεγάλος εχθρός δεν είναι μόνο ο πόνος, αλλά η αδιαφορία»

Η ίδια επιμένει πως ο πιο μεγάλος εχθρός δεν είναι μόνο ο πόνος, αλλά η αδιαφορία. «Δεν έχουμε πρόσβαση. Τα πεζοδρόμια, τα καταστήματα, οι δρόμοι... είναι ένας εφιάλτης για τα άτομα με κινητικές δυσκολίες. Βρες μου έναν δρόμο στο Βόλο να μπορεί να περάσει αναπηρικό αμαξίδιο χωρίς εμπόδια. Δεν υπάρχει».

Παρά τις αντιξοότητες, η ΕΛΕΑΝΑ συνεχίζει. «Θα ξανακάνουμε εκδηλώσεις, θα φτάσουμε ακόμη και στα πιο απομακρυσμένα χωριά. Δεν θα μείνουμε στα λόγια. Τα όνειρά μας θα γίνουν πραγματικότητα».

«Κι όμως, μέσα μου έχω πόνο, δυσκαμψία, φλεγμονές...»

Ρωτάμε γιατί αυτές οι παθήσεις είναι τόσο υποτιμημένες.

«Γιατί είναι αόρατες», απαντά αφοπλιστικά. «Με βλέπεις, λες “είναι καλά”. Κι όμως, μέσα μου έχω πόνο, δυσκαμψία, φλεγμονές. Κι ο κόσμος σε κρίνει. “Είναι τεμπέλης”, λένε, όταν κάποιος κουράζεται, αλλά ίσως μέσα του υποφέρει... Αυτές είναι οι ταμπέλες που μας πληγώνουν περισσότερο κι από τις αρθρώσεις μας».

Η έγκαιρη διάγνωση είναι σωτήρια. «Πρέπει να πάτε στον γιατρό σας, να μιλήσετε, να μην ντρέπεστε. Όσο πιο γρήγορα γίνει η διάγνωση, τόσο περισσότερες πιθανότητες έχουμε να κρατήσουμε τον έλεγχο της ζωής μας. Σήμερα υπάρχουν νέα φάρμακα, νέες θεραπείες που αλλάζουν την καθημερινότητα. Αλλά χρειάζεται γιατρός που να σε ακούει, να σε νιώθει. Αυτό ζητάμε».

«Θέλουμε προσβασιμότητα, όχι οίκτο...»

Όσο για την πολιτεία; Η απάντησή της είναι

σκληρή...

«Η πολιτεία έχει δρόμο ακόμα. Τα προγράμματα υπάρχουν, αλλά η ενημέρωση λείπει. Δεν θέλουμε να ζούμε με επιδόματα. Θέλουμε να είμαστε ενεργοί, να δουλεύουμε, να συμμετέχουμε. Θέλουμε προσβασιμότητα, όχι οίκτο. Το πρόγραμμα προσβασιμότητας θα μπορούσε να βοηθήσει πολλούς, όμως δεν ενημερώθηκαν οι πολίτες. Και πώς να ενημερωθεί ένας άνθρωπος με κινητικό πρόβλημα, όταν πρέπει να τρέχει σε μηχανικούς και υπηρεσίες;»

Παρά τις δυσκολίες, η ελπίδα δεν χάνεται.

«Ευτυχώς στη Θεσσαλία έχουμε το Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Λάρισας και τη Ρευματολογική Κλινική, όπου συνεργάζονται πολλές ειδικότητες. Γιατί εμείς έχουμε συνοσηρότητες: δεν νοσούν μόνο οι αρθρώσεις, νοσεί όλος ο οργανισμός. Και χρειάζεται διεπιστημονική στήριξη».

Η φωνή της γεμίζει περηφάνια: «Οι γιατροί μας στέκονται δίπλα μας. Κι εμείς στεκόμαστε δίπλα τους. Έχουμε δύναμη. Και η φωνή μας πρέπει να ακουστεί».

Η Ευαγγελία Οικονομούλα δεν μιλά μόνο για τους ασθενείς. Μιλά για όλους εμάς. Για την ανάγκη να δούμε πίσω από το «φαίνομαι καλά», να ακούσουμε τον πόνο του άλλου, να νοιαστούμε. Γιατί, όπως λέει η ίδια, «ζούμε, διεκδικούμε, προχωρούμε, ονειρευόμαστε, πραγματοποιούμε».

Κι αυτή ίσως είναι η πιο δυνατή πράξη ζωής... να συνεχίζεις, ακόμη κι όταν πονάς.

Απόδοση ραδιοφωνικής συνέντευξης: **Μαριάνθη Λικάϊ**

Βανέσσα Κατσαρδή: «Πλασματικές οι 290.000 διαγραφές φοιτητών-Περίπου 3000 στο Π.Θ. »

Η καθηγήτρια του ΠΘ μίλησε στο Ράδιο Ένα, για τις διαγραφές, που θα ξεκινήσουν σε δύο μήνες

Σε δύο μήνες, 290.000 φοιτητές, οι λεγόμενοι «αιώνιοι» θα διαγραφούν από τις λίστες των ελληνικών Πανεπιστημίων, μετά από απόφαση του Υπουργείου Παιδείας, με τις 3000 εξ αυτών να προέρχονται από το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας. Ποιοι όμως είναι αυτοί οι «αιώνιοι» φοιτητές και τι θα ωφελήσει αυτό την ελληνική κοινωνία;

Η κ. Βανέσσα Κατσαρδή, Επίκουρη Καθηγήτρια στο Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών του ΠΘ και μέλος του ΔΣ Ενιαίου Συλλόγου Διδασκόντων του τοπικού Ιδρύματος μίλησε στο Ράδιο ΕΝΑ και στον Ηλία Κουτσερή για το θέμα υπογραμμίζοντας ότι ο αριθμός αυτός που ανακοίνωσε η κυβέρνηση είναι πλασματικός και η διαγραφή δεν πρόκειται να ωφελήσει σε τίποτα στην ελληνική κοινωνία αλλά και την οικονομία. «Θα πρέπει να προβληματίσει τον κόσμο γιατί η κυβέρνηση νιώθει την ανάγκη να αναφέρει αυτό το τεράστιο νούμερο διαγραφών. Σημαίνει ότι δεν απευθύνεται στους φοιτητές, ούτε η προσπάθειά της είναι να βοηθήσει στην ολοκλήρωση των σπουδών κάποιων φοιτητών. Είναι για να χαϊδέψει τα αφτιά του ακροατηρίου, που νιώθουν μεγαλύτερη ασφάλεια με τέτοιου είδους οριζόντιες και κάθετες αντιδράσεις και η αντιμετώπιση πολύ σοβαρών ζητημάτων δεν γίνεται με προσπάθεια, αλλά με αυταρχισμό», τόνισε η κ. Κατσαρδή, σχολιάζοντας ότι ο αριθμός των 290.000 διαγραφών είναι πλασματικός και περιλαμβάνει ανθρώπους στην πλειοψηφία τους μεγάλης ηλικίας.

Σύμφωνα με την Καθηγήτρια του ΠΘ, έγινε μία αρκετά εμπεριστατωμένη έρευνα στο Τμήμα

των Πολιτικών Μηχανικών του ΠΘ, με το Ίδρυμα να είναι νέο και η εικόνα του είναι πολύ μακριά από που συμβαίνουν στα κεντρικά πανεπιστήμια, που έχουν εγγεγραμμένους ανθρώπους από την εποχή της μεταπολίτευσης.

«Τα τμήματά μας έχουν πολύ λίγους ανθρώπους, που έχουν καθυστερήσει και κινδυνεύουν με διαγραφές και μιλώ για το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας και όχι τα τμήματα του πρώην ΤΕΙ, που ήταν κι αυτό μία ειδική περίπτωση», επεσήμανε η ίδια.

Η κ. Κατσαρδή τόνισε ότι το πρόβλημα των αιώνιων φοιτητών είναι πλασματικό και μετά από πιέσεις της Συνόδου των Πρυτάνεων, έγιναν κάποιες διορθωτικές κινήσεις, όπως η παράταση που έχει δοθεί για τη διαγραφή ή εάν κάποιος έχει συμμετάσχει σε εξεταστική τον τελευταίο καιρό κ.ο.κ.

Παρόλα αυτά αναρωτήθηκε για ποιο λόγο θα πρέπει το Υπουργείο να ασχολείται με τα ακαδημαϊκά ζητήματα υπογραμμίζοντας ότι τα Πανεπιστήμια έχουν αυτοδιοίκηση και μπορεί κάθε Πανεπιστήμιο να θέσει τους κανόνες, μέσα στον εσωτερικό του κανονισμό με ποιο τρόπο θα δέχεται ή δεν θα δέχεται φοιτητές στην εξεταστική περίοδο.

Το πρόβλημα ξεκινά με το θέμα διαγραφή

Η κ. Κατσαρδή επεσήμανε πως το όλο ζήτημα ξεκινά από τη λέξη διαγραφή. «Το θέμα διαγραφή είναι μόνο για να ηχεί ωραία στα αφτιά κάποιων, που θέλουν να είναι αντιμέτωποι με τα παιδιά και τους φοιτητές μας. Αντί για διαγραφή η πρό-

ταση των διδασκόντων του ΠΘ και όλων των Πανεπιστημίων, είναι να υπάρχει μία αναστολή φοίτησης και να φύγουν αυτοί οι φοιτητές από τις λίστες, από την καθημερινότητα, από τον όποιο φόρτο υπάρχει και να αποφασίζει το Πανεπιστήμιο με ποιο τρόπο θα έρθουν ξανά οι φοιτητές για την διαδικασία ολοκλήρωσης των σπουδών τους», σημείωσε.

Η ίδια δεν αρνήθηκε τις ευθύνες που φέρει και το κάθε Πανεπιστήμιο αλλά και οι καθηγητές, που πρέπει όπως είπε να ενεργοποιηθεί με διάφορους τρόπους αυτούς τους φοιτητές, ώστε να ολοκληρώσουν τη φοίτησή τους και να πάρουν το πτυχίο τους. «Πρέπει κι εμείς να βρούμε τρόπους να τους ενεργοποιήσουμε», σημείωσε.

Σε δύο μήνες οι διαγραφές- 3000 για το ΠΘ- Εργάζονται οι περισσότεροι φοιτητές

Με τον νόμο, παρά τις βελτιώσεις του, να τίθεται σε ισχύ, αναμένεται να διαγραφούν από το Πανεπιστήμιο Θεσσαλία 3000 φοιτητές, με πολλούς όμως από αυτούς να μην ενδιαφέρονται για τη συνέχιση των σπουδών τους. Στις Πολυτεχνικές Σχολές η διαγραφή θα ξεκινήσει τον επόμενο χρόνο, καθώς είναι πενταετούς φοίτησης, ενώ στα τμήματα τετραετούς φοίτησης, οι διαγραφές θα γίνουν σε δύο μήνες.

Την ίδια όμως στιγμή, που πολλοί φοιτητές θα δουν την πόρτα της εξόδου, τίθενται και ζητήματα όπως γιατί άφησαν τις σπουδές τους. Όπως εξήγησε η κ. Κατσαρδή, το προφίλ των φοιτητών έχει αλλάξει πολύ τα τελευταία χρόνια, με την πλειοψηφία των φοιτητών να εργάζεται από ανάγκη.

«Όταν ήμουν εγώ φοιτήτρια, δουλεύαν κάποιοι λίγοι που είχαν ανάγκη για δουλειά ή κάποιοι που θέλανε να βγάλουν το χαρτζιλίκι τους για να πάνε κάποιες καλύτερες διακοπές το καλοκαίρι. Εδώ μιλάμε για ένα τελείως διαφορετικό προφίλ. Εδώ είναι σπάνιο να μην δουλεύουν οι φοιτητές», επεσήμανε και αναφέρθηκε και στους 3000 που πρόκειται να διαγραφούν από το ΠΘ, σύμφωνα με τα στοιχεία του Υπουργείου.

«Είναι εντυπωσιακό το νούμερο, αλλά αφορά και το πρώην ΤΕΙ, που είναι αρκετά παλαιότερο. Δεν θα ζήσουν το δράμα οι 3000 φοιτητές, θα είναι πολύ λιγότεροι αυτοί που θα υποστούν κάτι που πραγματικά θα τους επηρεάσει. Οι περισσότεροι στα Πανεπιστημιακά τμήματα είναι άνθρωποι που έδωσαν κατατακτήριες, δηλαδή έχουν ήδη ένα πτυχίο, ξεκίνησαν ένα δεύτερο και λόγω των δυσκολιών της ζωής δεν ολοκλήρωσαν. Δεν έχει κάποιο αντίκτυπο αυτό. Αυτοί δεν δικαιούνταν καν συγγράμματα, αλλά μόνο να συμμετέχουν στην εξεταστική διαδικασία», κατέληξε η ίδια.

Απόδοση ραδιοφωνικής συνέντευξης: **Δήμητρα Παλαιοδημοπούλου**